

Bilag 5.

STATSMINISTEREN

Den 20. maj 1968.

Foranlediget af udvalgets anmodning har jeg i dag sammen med handelsministeren og arbejdsministeren haft et møde med repræsentanter for Danmarks Rederiforening.

På mødet anmodede jeg på regeringens vegne rederne om at acceptere en afgrænsning i den løbende søfartskonflikt ved at fritage skibe, der sejler med landbrugseksport, samt cementskibe fra konflikten. Rederiforeningen beklagede, at man ikke var i stand til at imødekomme anmodningen, og begrundede sin afvisning med følgende:

Det er i strid med normal arbejdsretspraksis at kræve en varslet konflikt afgrænset, sådan at kun en del af det varslede konfliktområde berøres. Endvidere fandt rederiforeningen, at en sådan afgrænsning ville give de strejkende organisationer mulighed for at

holde konflikten løbende længere, end hvis den omfattede hele det varslede område. En sådan forlængelse ville indebære risiko for, at de arbejdsvægringer, der er foretaget over for danske skibe i fremmede havne, ville tiltage i omfang, hvilket ville betyde, at rederiforeningen ville blive ramt ekstra af konflikter, som efter rederiforeningens opfattelse er ulovlige.

Endvidere gjorde rederiforeningen gældende, at en afgrænsning af den art, som accepteret af de to mandskabsorganisationer, ville komme til at bære præg af punktstrejke (gidselstrejke), idet en sådan strejke i særligt omfang ville ramme enkelte redier (herunder DFDS), og følgerne for disse ville blive stadig stærkere, jo længere en konflikt løber.